

Ændring, at hele Lovens Administration fremtidig overdrages til Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, medens den tidligere for saa vidt angik Indførselsforbudet var hos Justitsministeriet.

Hvad det Ønske angaar, som er udtalt af Tinget, har Skotøjsudvalget ikke turdet tilraade en Ændring i de bestaaende Bestemmelser, idet Udvalget mener, at Bestemmelserne angaaende Mærkning af Skotøjets Oprindelsessted og meget andet maa bibeholdes, fordi Materialet er saa forskelligartet, at Angivelsen vilde blive for detailleret. Det har været ganske afgørende for Udvalgets Stilling, at den nuværende Ordning af 1921 er kendt af Forbrugerne, af de handlende og af de inden- og udenlandske Fabrikanter, og Udvalget udtaler derfor Betænkelighed ved at gennemføre en anden Ordning og foreslaar en Forlængelse af den hidtil gældende Lov.

Det foreliggende Lovforslag indeholder dog enkelte Ændringer fra den tidligere Lov, saaledes inddrages i § 1 privat Indførsel af Skotøj under Loven, ikke saaledes at forstaa, at man derved vil forbyde en Mand eller Kvinde, der rejser i Udlandet, at købe sig et Par Støvler og føre dem her til Landet, men det, man tager særlig Sigte paa, er at faa Kontrol med de udenlandske Forsendelsesforretninger, hvis Omsætning er stærkt stigende, og ligeledes at inddrage den sønderjydske Grænsetrafik under Loven, da det synes ubilligt at ville paalægge Handel og Industri Indskrænkninger uden at beskytte disse mod, at Forbrugerne i Grænseegne gaar over Grænsen og forsyner sig med Fodtøj, hvis Salg er forbudt eller hemmet her i Landet. I § 4 er Ordet „sælges“ forandret til: „afsættes eller fordeles“, hvorved man tager Sigte paa, at ogsaa den Fordeling, som foregaar gennem Forbrugsforeninger til disses Medlemmer, falder ind under Loven. I § 6 foreslaar man, at det bliver Dommerens Sag at afgøre, hvor stor eller lille den eventuelle Bøde skal være, og ligeledes at afgøre, hvorvidt Varerne skal konfiskeres eller ej.

Der har været stor Uenighed i Skotøjsudvalget om Lovens Varighed. Grossererens Organisation har ment, at Varigheden burde fastsættes til 1 Aar. Københavns Skotøjshandlerforening og Repræsentanter

for udenlandske Skotøjsfirmaer har villet sætte Varigheden til 2 Aar, medens Skomagermestre og Skotøjsforhandlere i Danmark har foreslaaet Varigheden sat til 4 Aar, og endelig anbefaler de øvrige Medlemmer af Skotøjsudvalget, at Loven ikke tidsbegrænses, hvilket Standpunkt har fundet Udtryk i Lovforslaget. Man skulde jo ogsaa synes, at der, naar denne Lov siden 1921 har været til Behandling 4 Gange her i Rigsdagen og hver Gang er blevet gennemført saa godt som uændret, ikke var Grund til bestandig at foreslaa midlertidige Love, saa meget mere som der stadig finder Fabrikation af den her nævnte Art Fodtøj Sted i Udlandet.

Det fremgaar af Lovforslagets Bilag, at Indførselen af Skotøj fra Udlandet er stærkt faldende, idet der i 1921 indførtes for ca. 11 Mill. Kr. Fodtøj, i 1922 for ca. 13 Mill. Kr. Denne Indførsel gik Aaret efter ned til ca. 8 Mill. Kr. og androg i 1924 7 931 000 Kr., medens den indenlandske Produktion i det samme Aar androg en Værdi af 45 874 000 Kr. Beskæftigelsesgraden er ogsaa steget, idet der i 1921 beskæftigedes 2 400 Arbejdere paa Fabrikker og 327 som Hjemmearbejdere. I 1922 beskæftigedes henholdsvis 2 472 og 279; i 1923 henholdsvis 3 036 og 351 og i 1924 henholdsvis 3 284 og 388.

Nødvendigheden af det foreliggende Lovforslag synes saaledes efter alt foreliggende at være indlysende saavel af Hensyn til den indenlandske Produktion som til Betyggelse for Forbrugerne, og jeg anbefaler det til Vedtagelse snarest muligt i den foreliggende Form.

Knud Kristensen: Lignende Bestemmelser, som findes i dette Lovforslag, har jo været gældende siden Foraaret 1921, altsaa i omtrent 5 Aar, og det ses ikke, at disse Bestemmelser har vakt Utilfredshed indenfor de Kredse, som er særlig interesseret i Forhandling og Fremstilling af Skotøj, og da det jo er Bestemmelser, som tilsigter at sikre Forbrugerne mod at faa en daarlig Kvalitet, uden at de selv kan kontrolere, at Varen er daarlig, kan man heller ikke gaa ud fra, at Forbrugerne har noget som helst at indvende mod disse Bestemmelser. Vi kan derfor fra vor Side principielt tiltræde Lovforsla-